

ת"פ 1617/01/17 - מדינת ישראל נגד אהרון ארצי- בהעדר

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 1617-01-17 מדינת ישראל נ' ארצי

בפני
בעניין: כבוד השופט טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קטיה הכהן ועו"ד יסמין מור המאשימה
נגד
אהרון ארצי- בהעדר
ע"י ב"כ עו"ד גיספאן אבשלום - בעצמו הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי **סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977** (להלן: "**חוק העונשין**") וכן בעבירת חבלה במזיד לרכב, **עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין**.

כעולה מעובדות כתב האישום שהוכחו ביום 09/11/15 בשעת צהריים באשקלון, עמד הנאשם בכביש וחסם את נתיב הנסיעה של רכב המתלונן. משסירב המתלונן לעצור, תקף אותו הנאשם שלא כדין בכך שהכה בו בפניו באגרופים ושרט אותו. אז החל המתלונן בנסיעה מהמקום, תוך שהנאשם מסובב את הגה רכבו של המתלונן וגורם לו לסטות לעבר אבן השפה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק לצמיג רכבו של המתלונן, ולמתלונן נגרמו חבלות של ממש שהתבטאו בשריטות בפנים ונפיחות בשפה.

2. ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם ענישה בדמות מאסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

בטיעוניו הפנה לנסיבות ביצוע העבירה בהן עשה הנאשם דין לעצמו וחסם הדרך, כמו גם התנהגותו האלימה כלפי המתלונן כתוצאה מסכסוך, תוך גרימת חבלות למתלונן ונזק לרכוש. עוד הפנה ב"כ המאשימה לפוטנציאל הנזק, וכן לעברו הפלילי של הנאשם ולהעדר לקיחת אחריות מצדו לאירוע.

ב"כ הנאשם עתר להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

בטיעוניו הפנה לרקע לביצוע העבירה, ולעובדה כי מדובר באירוע יחיד ולא מתמשך, אשר לא קדם לו תכנון.

עוד הפנה לעובדה כי על אף התקיפה, החבלות שנגרמו למתלונן הן מהרף הנמוך.

כמו כן, הפנה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולעברו הפלילי שמעיד על היותו אדם לא אליים.

3. קביעת מתחם העונש ההולם

בהתאם להוראת המחוקק, על בית המשפט לקבוע תחילה מתחם עונש הולם לעבירות בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בנסיבות ביצוע העבירה, מידת אשמו של הנאשם ומדיניות הענישה הנוהגת.

עסקינן באירוע אחד ועל כן יש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה הוא ההגנה על שלמות הגוף ותחושת הביטחון של האזרח.

הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני נמוך של המתחם, וזאת לאור התנהגות הנאשם עת חסם הדרך, תקף המתלונן תוך גרימת חבלות, והסיט רכבו של המתלונן, אך מבלי להתעלם מהרקע לביצוע העבירה, העדר תכנון מוקדם וביצוע העבירה על ידי הנאשם בלבד.

עיון בפסיקה מעלה כי במקרים דומים הוטלו עונשים במנעד רחב הנע בין הטלת מאסר מותנה בלבד לעונשי מאסר בפועל (ראו: עפ"ג 64130-06-15).

סוף דבר, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

4. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים לקולא או לחומרא המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם.

5. באשר לגזירת הדין בתוככי המתחם יש לשקול השיקולים הבאים:

הנאשם יליד שנת 1966, לחובתו הרשעות קודמות, כולן בעבירות החזקת סם לצריכה עצמית, אשר ביצע את העבירה בשל רצונו להגן על רכושו שנפגע כתוצאה מהצפות בכביש.

עוד יש לשקול כי מאז ביצוע העבירה חלפו למעלה מ-3 שנים בהם לא נמצא הנאשם אשם בביצוע עבירות נוספות.

6. כשאלה פני הדברים, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם ענישה ברף הנמוך של המתחם, לצד ענישה כלכלית שתהווה ענישה מוחשית ומרתיעה לעתיד לבוא.

סוף דבר, אני גוזרת דינו של הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין ו/או עבירה לפי סימן ה' לפרק יא לחוק העונשין.
2. הנאשם ישלם למתלונן (ע"ת מספר 1) פיצוי על סך 2,500 ש"ח.
הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 90 יום מהיום והמזכירות תעבירו למתלונן.
ב"כ המאשימה יעביר עוד היום דרכי התקשרות עם המתלונן.
3. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 1,500 ש"ח להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין ו/או עבירה לפי סימן ה' לפרק יא לחוק העונשין.
ההתחייבות תחתם תוך 30 יום מהיום . לא תחתם יאסר הנאשם ל- 7 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 16 באפריל 2019, במעמד הצדדים